

Sang ved Femogtyveaars-Festen for Borgerrepræsentant *N. F. Bonnesen* og Raadmand *B. Petersen*, den 24de Februar 1867

Vor Fødsel og vor Fremtid vi ei vide,
I Verden stilles man som i en Leg,
Een vinder Fløiel, Een maa Vadmel slide,
Men indenfra faaer man sit Navn, sit Præg.
Det deiligt er for den, Gud det vil give,
At eie Dygtighed og Hjertelag,
Sit eget Adels-Brev at kunne skrive,
Forstaaes, erkjendes i det Godes Sag.
Hold fast paa Gud, Dig selv og Fædrelandet,
Om nok saa tunge Søer rulle frem,
Da groer Velsignelse, den kan ei andet,
Vil Du Exempler, vi kan nævne dem!
Veltalenhed og Hjertelag tag Ordet,
Forkynd den Kraft, det Sind, det Hjertelag,
De to, der her fik Hædersplads ved Bordet,
Udfoldet har, mens Aaringer hengled.
Saa freidig glad, som Ungersvend i Dandsen,
De stræbte, stred, det Godes Strid de stred;
Om deres Pande snoe sig Borgerkrandsen,
De faae den Guldmynt: sand Taknemlighed!
Igennem Tanken Mindets Svaner drage,
Hver Stræben og hver Gjerning klart der staaer.
Vort hele varme Hjertes Tak modtage
I for de femogtyve Hæders-Aar!